

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

เตโช สวานานนท์. จิตวิทยาทั่วไป กรุงเทพมหานคร: โอเคียนสโตร์, 2519.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ประมวล คิคคินสัน. "วัยรุ่น วัยเร่ง" ในชุดวัยวัฒนาจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2520.

สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. พระนคร: วิชรินทร์การพิมพ์, 2516.

สุโท เจริญสุข. หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2515.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2518.

เอกสารอื่น ๆ

จันทพร หารินสุต "การศึกษาเกณฑ์ปกติของลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นไทยในโรงเรียนราษฎร์ ชาย และโรงเรียนราษฎร์หญิงในจังหวัดพระนคร, "วิทยานิพนธ์ปริญญา มหามัถ์เกิด แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

พรนรราย นิมขุนทด "ความมีนัยสำคัญของบุคลิกภาพในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี" วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหามัถ์เกิด แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

ระจิก ศรีพุทธรัตน์ "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนิสิตวิทยาลัย
วิชาการศึกษากับการรับรู้อาจารย์ผู้สอน," วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2510.

รัตนา รักการ "การทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่ีความสามารถทางสติปัญญาต่างกัน 3 ระดับ จากแบบวัดบุคลิกภาพอีซีทีเอส,"
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2521.

วิจัยการึกษา, กอง "คู่มือแบบตรวจวัดความสนใจทางอาชีพ," กรุงเทพมหานคร:
กองวิจัยการศึกษา, (ม.ป.ท.)

ภาษาอังกฤษ

Books

Cofer, C.N., and Apply, M.H. Motivation Theory and Research.
New York: John Wiley & Sons, [n.d.] .

Combs, Charles F.; Cohn, Benjamin; Gibian, Edward J.; and Sniffen,
Hoad H. "Group Counseling: Applying the Technique." In
Group Guidance and Counseling in the School. New York:
Mercedith Coporation, [n.d.] .

Darley, John G., and Hagenah, Thoda. Vocational Interest Measurement:
Theory and Research. Minneapolis: University of Minnessota
Press, 1955.

Driver, Helen I., and et al. Counseling and Learning through Small Group Discussion. Madison wis: Monana Publication, 1958.

Earl, Baughman E. Personality, The Psychology Study of The Individual. New Jersey: Prentice Hall, 1972.

Gawrys, John Jr., and Brown, Bruce O. "Group Counseling: More than a Catalyst." In Group Guidance and Counseling in the School. New York: Meredith Coporation, [n.d.] .

Ginzberg, Eli. The Development of Human Resources. New York: McGraw-Hill Book Company, 1966.

Gordon, Ira J. Human Development. Bombay: D.B. Tera Porevale, Sons and Co., 1970.

Hilgard, Ernest E., and Atkinson, Richard C. Introduction to Psychology. New York: Harcourt, Brace and World, 1967.

Hurlock, Elizabeth B. Personality Development. New York: McGraw-Hill Book Company, 1974.

Moser, Leslie E., and Moser, Ruth, Small. Counseling and Guidance an Exploration. Englewood Ciffs Prentice Hall, 1963.

Norman, Feingold S., and Swerdloff, Sol. Occupational and Careers. Webster: McGraw-Hill, 1969.

Peters, Herman J., and Hansen, James C. Vocational Guidance and Career Development. London: The Macmillan Company, 1970.

Pietrofesa, John J., and Splete, Howard. Career Development, Theory and Research. United Kingdom: Grunet Stratton, 1975.

Shertzer, Bruce, and Stone, Shelly C. Fundamentals of Counseling. Boston: Houghton Mifflin Company, [n.d.] .

Super, Donald E. The Psychology of Careers. Harpert Row Publishers, 1957.

Articles

Bates. "A Test of Group Counseling." Personnel and Guidance Journal 46 (1968): 749-753.

Cohn, Benjamin; Combs, Charles F.; Glbian, Edward J.; and Sniffen, Mead H. "Group Counseling: An Orientation." Personnel and Guidance Journal 42 (December 1963): 355-356.

David, Carton W. "Educational - Vocational Group Counseling." Journal of Counseling Psychology 13 (1966): 202-207.

Goodman, Janet C. "Group Counseling with Seventh Grades." Personnel and Guidance Journal 54 (1975): 519-520.

Hanson, Jerold T., and Sander, Daryl L. "Differential Effects of Individual and Group Counseling on Realism of Vocational Choice." Journal of Counseling Psychology 20 (1973):541-544.

Hill, Clara E. "Sex of Client and Sex and Experience Level of Counselor." Journal of Counseling Psychology 22 (January 1975): 6-11.

Ohlsen, Brodel J. "The Effects of Group Counseling on Gifted Underachieving Adolescents." Journal of Counseling Psychology (1960): 163-170.

Shaw, Meruille C., and Wursten, Rosemary. "Research on Group Procedures in School, A Review of the Literature." Personnel and Guidance Journal 44 (September 1965): 28.

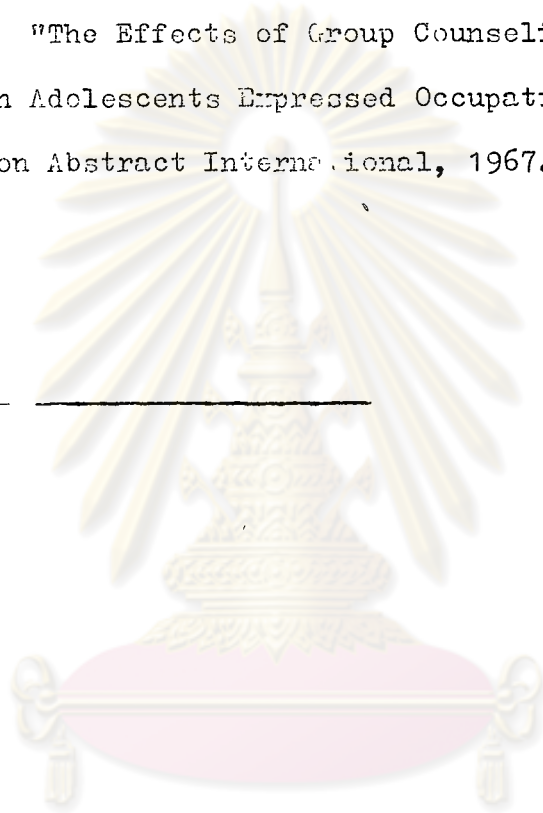
Thelen, Mark H., and Harris, Charles S. "Personality of Colledge Underachievers who Improve with Group Psychotherapy." Personnel and Guidance Journal (February 1968): 561-566.

Other Materials

anthong, Murphy Patrick. "A Comparison of Personality Change in Tenth - Grade Boys as a Result of Participation in Counseling Group led either by Peer Counselors or Guidance Counselors." Dissertation Abstract International, January 1978.

Edwards, Allen L. Manual, Edwards Personal Preference Schedule,
New York: The Psychological Corporation, 1959.

Highsmith, Lemyra. "The Effects of Group Counseling for Vocational
Choice Upon Adolescents Expressed Occupational Preference."
Dissertation Abstract International, 1967.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด

N แทน จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม

3. การทดสอบค่าที (t - test) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\frac{s}{\sqrt{N}}} \quad df = N - 1$$

เมื่อ t แทน อัตราส่วนวิกฤต

เมื่อ \bar{x}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของการทดสอบครั้งหลัง
\bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของการทดสอบครั้งแรก
$s(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
df	แทน	ชั้นของความเสรี
N	แทน	จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม

4. คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในสูตร

$$s(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = \sqrt{s^2\bar{x}_1 + s^2\bar{x}_2 - r_{12} s\bar{x}_1 s\bar{x}_2}$$

เมื่อ $s(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

$s\bar{x}_1, s\bar{x}_2$ แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของคะแนนของการทดสอบครั้งหลังและการทดสอบครั้งแรกตามลำดับ

r_{12} แทน ค่าสหสัมพันธ์สัมพันธของคะแนนระหว่างคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและการทดสอบ

5. คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้สูตร

$$s_{\bar{X}} = \frac{S.D.}{\sqrt{N - 1}}$$

เมื่อ $s_{\bar{X}}$ แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม

6. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนแบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

$$r_{12} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{12} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและการทดสอบครั้งแรก

N แทน จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม

X แทน คะแนนจากการทดสอบครั้งแรก

Y แทน คะแนนจากการทดสอบครั้งหลัง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกทั้งหมด

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบครั้งหลังทั้งหมด

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของ X กับ Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของ X

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของ Y

ภาคผนวก ข.

ข้อมูลและตัวอย่างการคำนวณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6

แสดงค่าสถิติของคะแนนพฤติกรรมความถองการ 15 คำ

ความถองการ	ΣX_1	\bar{X}_1	ΣX_1^2	S.D ₁	σX_1	$\sigma^2 X_1$	ΣX_2	\bar{X}_2	ΣX_2^2	S.D ₂	σX_2	$\sigma^2 X_2$	$r_{X_1 X_2}$
1. Ach	109	13.62	1,531	2.42	0.914	0.836	100	12.50	1,330	3.16	1.194	1.426	0.437
2. Def	85	10.62	963	2.75	1.039	1.080	77	9.62	801	2.75	1.039	1.080	0.215
3. Ord	96	12.00	1,208	2.64	0.997	0.995	114	14.25	1,903	5.90	2.229	4.971	0.808
4. Exh	89	11.12	1,087	3.49	1.318	1.739	104	13.00	1,390	2.17	0.820	0.672	0.263
5. Aut	109	13.62	1,561	3.10	1.171	1.372	104	13.00	1,430	3.12	1.179	1.390	0.610
6. Aff	109	13.62	1,635	4.34	1.640	2.690	116	14.50	1,794	3.74	1.413	1.997	0.417
7. Int	131	16.37	2,219	3.06	1.156	1.337	141	17.62	2,561	3.10	1.171	1.372	0.963
8. Suc	132	16.50	2,250	3.00	1.199	1.285	105	13.12	1,583	5.07	1.916	3.671	0.110
9. Dom	79	9.87	1,077	6.10	2.305	5.314	105	13.12	1,589	5.14	1.942	3.773	0.830
10. Ada	131	16.37	2,281	4.14	1.564	2.448	132	16.50	2,270	3.39	1.281	1.641	0.818
11. Nur	141	17.62	2,595	3.73	1.409	1.987	154	19.25	3,040	3.07	1.160	1.346	0.480
12. Chg	116	14.50	1,760	3.12	1.179	1.390	131	16.87	2,255	3.72	1.405	1.976	0.901
13. End	130	16.25	2,212	3.52	1.330	1.769	108	13.50	1,548	3.35	1.266	1.602	0.290
14. Het	79	9.87	1,049	5.81	2.195	4.821	100	12.50	1,562	6.24	2.358	5.561	0.490
15. Agg	105	13.12	1,453	3.08	1.164	1.354	102	12.75	1,400	3.52	1.330	1.769	0.400

X_1 หมายถึง คะแนนก่อนการปรึกษา

X_2 หมายถึง คะแนนหลังการปรึกษา

ตารางที่ 7
แสดงสถิติของคะแนนความสนใจในอาชีพ 10 ด้าน

ความสนใจในอาชีพ	Σx_1	\bar{x}_1	Σx_1^2	S.D.	$\Sigma \bar{x}_1$	$\Sigma \bar{x}_1^2$	Σx_2	\bar{x}_2	Σx_2^2	S.D.	$\Sigma \bar{x}_2$	$\Sigma \bar{x}_2^2$	$r_{x_1 x_2}$
1. งานออกแบบ	304	38.00	13.000	13.453	5.084	25.847	303	37.875	13.455	15.729	5.943	35.329	0.899
2. งานจักรกล	187	23.375	5.001	8.873	3.353	11.243	199	24.675	5.539	6.579	3.242	10.513	0.940
3. งานช่างคำนวณ	329	41.125	14.743	12.313	4.653	21.650	350	43.750	16.350	11.431	4.320	18.665	0.960
4. งานวิชาศาสตร์	238	29.750	7.710	8.870	3.352	11.238	257	32.125	9.325	11.550	4.360	19.002	0.904
5. งานช่างรวมโยธนา	210	26.250	6.004	7.038	2.962	8.774	201	25.125	5.445	7.025	2.655	7.050	0.740
6. งานศิลป์	151	18.875	2.965	3.709	1.432	2.050	120	15.000	1.970	4.716	1.702	3.177	0.405
7. งานวรรณกรรม	111	13.875	1.759	5.230	1.976	3.907	88	11.000	1.034	2.072	1.005	1.170	0.599
8. งานเกษตร	288	36.000	10.700	7.245	2.738	7.490	317	39.625	13.573	11.044	4.173	17.420	0.590
9. งานบริการสังคม	405	50.625	21.283	9.073	3.731	13.923	403	50.375	21.023	9.499	3.509	12.007	0.700
10. งานเขียน	405	50.625	21.415	10.676	4.034	16.273	440	56.000	26.270	12.106	4.609	21.245	0.950

x_1 หมายถึง คะแนนก่อนการปรึกษา

x_2 หมายถึง คะแนนหลังการปรึกษา

ตัวอย่างการคำนวณ

$$\begin{aligned}
 S.D._1 &= \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2} \\
 &= \sqrt{\frac{856,108}{8} - (328.5)^2} \\
 &= \sqrt{108,138.5 - 107,912.25} \\
 &= \sqrt{226.25} \\
 &= 15.046
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 s_x &= \frac{S.D._1}{\sqrt{N - 1}}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{15.064}{\sqrt{7}} \\
 &= 5.684
 \end{aligned}$$

$$r_{12} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

$$= \frac{883,719 \times 8 - 2,628 \times 2,686}{\sqrt{[8 \times 865,108 - (2628)^2][8 \times 903,232 - (2,686)^2]}}$$

$$= 0.85$$

$$s(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = \sqrt{s^2 \bar{X}_1 + s^2 \bar{X}_2 - 2r_{12} s \bar{X}_1 \cdot s \bar{X}_2}$$

$$= \sqrt{32.308 + 25.120 - 2 \times 0.85 \times 5.684 \times 5.012}$$

$$= 2.99$$

$$t = \frac{\bar{X}_2 - \bar{X}_1}{s(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

$$= \frac{335.75 - 328.5}{2.99}$$

$$= 2.424$$

ภาคผนวก ก.

เครื่องสูด

ตัวอย่างการตรวจให้คะแนนวัคคุดั๊กภาพ EPPS
ตารางแสดงค่าเปอร์เซ็นต์ของคะแนนดิบ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ.....

เลข.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่... ๓/๑๐.....

ชื่อสถานศึกษา... โรงเรียน.....

คำขอร้อง ให้เขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก หรือ ข ตามที่หาคำได้เลือกไว้แล้ว ในกระดาษคำขอร้องนี้

1 X	6 ก	11 ก	16 ก	21 ก	26 ก	31 ก	36 ก	41 X	46 X	51 X	56 ก	61 ก	66 X	71 ก	ACh	5	5	10
2 ก	7 X	12 ก	17 X	22 ก	27 ก	32 ก	37 ก	42 X	47 ก	52 ก	57 X	62 ก	67 X	72 ก	Def	4	5	9
3 ก	8 X	13 X	18 X	23 X	28 ก	33 ก	38 ก	43 X	48 ก	53 X	58 ก	63 X	68 X	73 ก	Drd	7	9	16
4 X	9 X	14 X	19 ก	24 X	29 X	34 ก	39 ก	44 ก	49 ก	54 ก	59 ก	64 X	69 ก	74 ก	Exh	6	5	11
5 X	10 X	15 ก	20 ก	25 X	30 ก	35 ก	40 ก	45 ก	50 ก	55 ก	60 ก	65 ก	70 X	75 ก	Aut	3	6	9
76 X	81 X	86 ก	91 X	96 X	101 ก	106 ก	111 ก	116 X	121 ก	126 ก	131 X	136 ก	141 X	146 X	Aff	8	7	15
77 X	82 X	87 ก	92 X	97 X	102 X	107 ก	112 X	117 X	122 X	127 ก	132 ก	137 X	142 X	147 X	Int	11	11	22
78 X	83 X	88 ก	93 X	98 X	103 X	108 X	113 ก	118 X	123 X	128 ก	133 X	138 ก	143 X	148 ก	Suc	10	11	21
79 ก	84 ก	89 ก	94 X	99 ก	104 X	109 ก	114 ก	119 ก	124 ก	129 ก	134 ก	139 ก	144 ก	149 X	Dom	3	6	9
80 X	85 X	90 ก	95 ก	100 X	105 X	110 X	115 X	120 ก	125 ก	130 X	135 ก	140 X	145 X	150 ก	Aba	10	9	19
151 ก	156 ก	161 ก	166 X	171 ก	176 ก	181 ก	186 ก	191 X	196 X	201 X	206 ก	211 ก	216 X	221 X	Nur	5	9	14
152 X	157 X	162 X	167 X	172 X	177 X	182 X	187 ก	192 X	197 X	202 X	207 X	212 X	217 X	222 ก	Chg	12	10	22
153 X	158 X	163 X	168 ก	173 ก	178 ก	183 ก	188 ก	193 ก	198 ก	203 X	208 ก	213 X	218 X	223 X	End	6
154 X	159 ก	164 ก	169 ก	174 ก	179 ก	184 ก	189 ก	194 ก	199 ก	204 ก	209 ก	214 ก	219 X	224 ก	Hct	1
155 ก	160 ก	165 X	170 X	175 X	180 X	185 ก	190 X	195 ก	200 ก	205 ก	210 X	215 X	220 X	225 X	Age	8

ตารางที่ 8 แสดงค่าเปอร์เซ็นต์ของคะแนนบุคลิกภาพความต้องการ 15 ด้าน

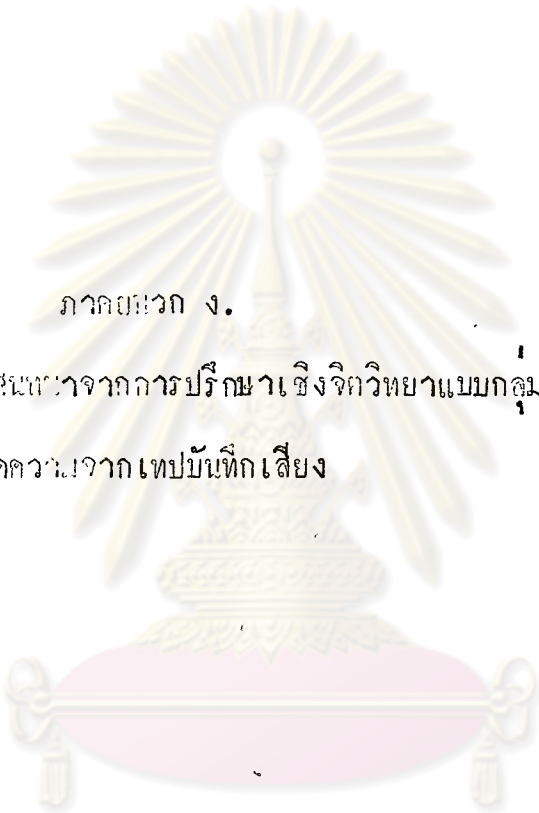
จากกลุ่มตัวอย่างที่ถือเป็นปรกติวิสัย (NORM)

ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา (N = 749) จากคู่มือแนววัดบุคลิกภาพ EPPS

SCORE	ach	def	ord	exh	aut	aff	int	suc	dom	aba	nur	chg	end	het	agg	con	SCORE				
28	WOMEN N = 749																28				
27																					27
26										99	99						99		99		26
25						98	97			99	99	96		98			25				
24						96	94			98	97	94		97			24				
23	99					94	90		99	96	95	90	99	96			23				
22	98			99	99	90	85	99	98	93	91	85	97	94	99		22				
21	97		99	97	98	84	80	98	95	90	87	81	95	91	98		21				
20	96	99	98	96	97	77	73	96	92	86	82	73	93	87	98		20				
19	93	98	97	92	96	68	66	93	87	81	74	68	90	81	97		19				
18	90	95	96	88	92	58	58	90	83	74	66	59	85	76	95		18				
17	84	91	94	82	87	50	49	86	74	66	58	52	80	69	92		17				
16	79	85	91	73	82	41	43	81	67	58	50	42	76	63	89		16				
15	72	80	88	63	77	32	35	76	59	51	41	35	69	57	84	99	15				
14	64	73	83	52	70	24	28	67	51	45	32	28	63	52	79	96	14				
13	58	62	77	42	62	17	22	59	42	37	26	21	57	45	74	83	13				
12	47	50	72	30	53	12	16	51	36	31	20	17	50	38	66	63	12				
11	36	41	64	21	45	7	12	44	28	25	14	13	44	31	60	43	11				
10	27	29	55	15	36	4	9	33	23	19	9	10	36	24	51	24	10				
9	19	21	46	10	28	3	5	25	17	14	6	7	30	19	44	11	9				
8	13	14	37	6	20	2	3	18	11	11	3	4	24	15	36	4	8				
7	8	9	28	3	13	1	1	13	9	7	2	3	18	11	27	2	7				
6	5	6	20	1	9			9	5	4	2	2	13	8	21	1	6				
5	3	3	14		6			6	3	2	1	1	9	5	14		5				
4	2	2	9		3			3	2	1			5	3	9		4				
3	1	1	5		1			1	1				3	2	5		3				
2			3										1	1	2		2				
1			1												1		1				
0																	0				

ตารางที่ 9 (ต่อ)

คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
85									100	
84									99	
83									99	
82									98	
81									98	
80									98	
79									97	
78									96	
77									96	
76									95	
75									94	
74									93	
73									91	100
72									89	99
71									88	99
70								100	86	99
69								99	85	99
68								99	83	98
67								99	81	98
66								98	79	98
65								98	76	98
64								97	74	97
63			100					97	71	96
62			99					96	68	95
61			99					94	63	95
60			99					93	62	94
59			98					91	58	93
58			98	100				90	55	92
57			97	99				89	52	90
56			97	99				86	48	88
55			96	99				84	45	86
54			95	99				82	42	84
53			94	98				80	38	82
52	100		92	98				77	35	80
51	99		91	97				73	32	78
50	99		90	96				70	30	76
49	99		88	95	100			67	27	73
48	99		86	93	99			63	24	70
47	99	100	85	92	99			59	21	67
46	99	99	83	89	98			56	18	62
45	99	99	81	87	98			52	16	59

ภาคผนวก ง.

ตัวอย่างบทสนทนาจากการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
ถอดความจากเทปบันทึกเสียง

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง จากการเข้ากลุ่มในครั้งที่ 2

ครู หมายถึง ผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม

นร₁, นร₂..... ฯลฯ หมายถึง นักเรียนคนที่ 1, 2 ฯลฯ

ในกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกลุ่มการศึกษา

ครู สวัสดีค่ะ วันนี้เราจะคุยกันอีก 1 ชั่วโมงนะคะ อย่าลืมศึกษานะคะว่าเราควรจะทำอะไรกัน เพื่อจะได้ไม่สับสนกัน คนอื่น ๆ ก็จะฟังอย่างตั้งใจ เราจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน ทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน ใครอยากจะทำอะไรก็เชิญเลยนะคะ นักเรียนได้ทำแบบทดสอบ เกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพไปแล้ว ครูจึงคิดว่าครั้งนี้เราน่าจะลองมาคุยกันถึงเรื่องบุคลิก ความเป็นมาที่เรารู้สึกอย่างไร เราจะพูดออกมาจากตัวของเราเองจะดีไหมคะ คือพูดออกมา จากความรู้สึกของเราเองว่าเรารู้สึกว่าเราเป็นคนที่มีบุคลิกอย่างไร

นร. เราเคยพูดกันมาแล้วไม่ใช่หรือคะ

ครู นั่นเราพูดกันคราว ๆ นะคะ แล้วเราก็ไม่ได้พูดแต่ละคนด้วย

นร. พูดว่าชอบอะไร หรือไม่ชอบอะไร อย่างนั้นหรือคะ

ครู เพราะว่าเรามีนิสัยใจคออย่างไร ทำนองนั้นนะคะ หรือว่าครูลองพูดก่อนดีไหมคะ จะพูดจริง ๆ นะคะ เพราะว่าวันนี้เราพูดด้วยความจริงใจ คือว่าครูมีความรู้สึกที่ครูเป็นคนที่น่าเวียง ครูคิดว่าอย่างนั้น อันนี้เป็นความรู้สึกที่ครูกำลังมองดูตัวครูเอง ดังนั้นคนอื่นอาจไม่มองดูครู อย่างนั้นนะคะ ครูรู้สึกว่าครูเป็นคนที่น่าเวียง แล้วก็เป็นคนที่ไม่เรียบร้อย พูดถึงข้อดีก่อนนะ แล้วค่อยพูดถึงข้อเสีย ครูเป็นคนที่ดีกว่าเราเวียง มองโลกในแง่ดี แล้วก็เป็นคนที่ไม่พยายาม ไม่ผูกใจเจ็บอะไรง่าย ๆ สิ่งที่ผ่านมาไปแล้วแล้วไป ไม่เก็บมาครุ่นคิด อีกอย่างหนึ่ง ครูคิดว่าครูเป็นคนที่ยากจะแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล นอกจากนั้นก็เป็นคนที่รักสนุก ยังชอบสนุกอยู่มาก สำหรับข้อเสีย ครูคิดว่ามีอยู่มากเหมือนกัน อย่างแรกที่เกี่ยวข้อง ครูคิดว่า ครูเป็นคนที่ไม่ใคร่มีระเบียบนะคะ แล้วความไม่มีระเบียบนี้แหละทำให้ครูเป็นคนที่ไม่ค่อย มีบุคลิกที่ไม่ใคร่เหมาะสม ครูคิดว่าอย่างนั้นนะ อีกอย่างหนึ่ง ครูคิดว่าครูเป็นคนใจดี อย่างเช่นครูสอนนักเรียนนี้ ครูก็รู้สึกว่าครูใจดี ครูมีความรู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ ถึงทุกวันนี้

ครูรู้สึกอายน้อย คงเป็นเพราะความใจดีของครูนี้แหละที่ทำให้มักเรียกในทองของครู
 ส่งการบ้านกันไม่ใครครบ นักเรียนบางห้องเรียนส่งกันค่อนข้างน้อย บางห้องเรียนที่
 นักเรียนชอบเล่นมาก ๆ ยิ่งเกือบไม่ส่งกันเลย ถ้าไม่คำทนิหรือตักเตือนกันบ้าง หงที่
 ครูไม่อยากรุ เพราะรู้สึกว้าขี้แยะกับลักษณะนิสัยปรกติของครู แต่จำเป็นต้องทำ
 เพราะครูเป็นห่วงใยพวกเขามาก นอกจากนั้น ครูคิดว่าครูเป็นคนไม่ใครตรงต่อเวลา
 เฉพาะงานที่เกี่ยวกับตัวครูเองละก็ ครูไม่ใครรักษาเวลาอยู่เป็นประจำ เช่น พอขึ้นนอน
 ก็กลัวว่ารถจะกลับบ้านสักโคงเช้า เพื่อไปถึงคณะ แล้วเขาเรียนทันเวลา แต่มีว้อเอ
 หงที่ไม่จำเป็นจริง ๆ นักรู้มอย ๆ ครึ่ง เว้นแต่เกี่ยวข้องกับคนอื่น เช่น ถ้ามีนัด
 จึงจะพยายามรักษาเวลาเป็นพิเศษ แม่แต่บางอย่างเกี่ยวกับผลประโยชน์ของครูเอง
 ก็ไม่ตรงต่อเวลาอยู่หลาย ๆ ครั้ง ทุกวันนี้ครูก็พยายามแก้ไข เพราะรู้ว่าป็นนิสัยไม่ดี
 ครูรู้สึกว่าคนอื่นบาง แต่ยังไม่ถึงกับเป็นที่น่าพอใจ วิธีแก้ไขตัวเองอย่างหนึ่งของครู
 บางคนอาจคิดว่าตลกก็ได คือครูจะเขียนขอความคำทนิตัวเองในเรื่องที่ตองการแก้ไข
 แล้วไปวางไว้ที่หน้าแถวหน้า เพื่อให้ใครพบเห็น ได้เตือนใจบ่อย ๆ ตอนนั้นะ ครูเขียน
 ไว้ว่าจะเรียนให้จบในปีนี้ เขียนไว้เยอะแยะเลย ครูแม่ครูบาเห็นเขาก็หัวเราะ
 ขอเสียอีกอย่างหนึ่งนะคือเวลาที่ครูเบื่อนั้นครูจะไม่ยอมทำอะไรทั้งสิ้น ครูจะไม่ทำ
 เด็ดขาดเลย สมมุติว่าครูมีรายงาน ครูก็จะไม่ทำ ครูก็จะละเลยเรื่อยเปื่อยเฉื่อยและ
 ไปเสีย ครูจะทำในสิ่งที่ครูชอบ เช่นทุกวันนี้ครูกำลังสะสมรูปดอกไม้ ครูก็เหี่ยวไปตัด
 รูปดอกไม้มาเก็บเอาไว้ ครูคิดว่าครูยังมีนิสัยที่มั่วอีกหลายอย่าง แต่ที่เกลียดมากที่สุด
 คือเก็บเงินไม่ตรงต่อเวลา ด้วันประกันพรุ่ง แต่ก่อนนี้ครูไม่มีนิสัยนี้เลย สมมุติว่าครูก็ค
 ว่างานจะตองเสร็จเมื่อไร ครูก็จะทำจนได้ แล้วก็เสร็จทันเวลา แต่ทุกวันนี้ไม่เป็น
 อย่างนั้น คิดว่าคงมีสาเหตุ แต่ก็ยังไม่แน่ใจว่าสาเหตุเกิดจากอะไรบาง ครูรู้ว่าบุคลิก
 อย่างนั้นมันไม่ดี แต่ก่อนนี้ยังไม่สามารถแก้ไขจนเป็นที่พอใจ นอกจากนั้นยังมีอีกเยอะ
 เหมือนกันที่คิดว่าไม่ดีนะ เช่นเป็นคนที่ไม่ประหยัด ครูคิดว่าบางครั้งใช้เงินเกินฐานะ
 แต่ครูก็คืออีกนะนะว่ามันเป็ดชีวิตของครู และคิดว่าช่างมันเถอะ คือครูกำลังคิดว่าช่างมัน
 มันเป็นตัวของตัวเอง ครูคิดอย่างนี้ ซึ่งบางครั้งมันก็ไม่ดี ทุกอย่างที่ครูทำอยู่ ไม่สนใจใครเลย

ถ้าครูก็คิดว่า ครูทำแล้วมีควาขสุขขะ ครูถลกจะเห็นแกตัวสำหรับตัวครูเอง บางทีเะ
บางสิ่งคนเขาเห็นว่าไม่ดี เตะไปเฉี่ยวๆ กระทบบ้างนี่ คนเขาอาจจะเห็นว่า
ไม่ดี แต่ครูเห็นว่ากับกับเป็นชีวิตของเรา เราคนทุกก็ช่างเราอะไร ครูก็ไม่สนใจ
ครูไม่แคร์แคร์คำพูดใครเลย ถ้าสิ่งนั้นครูเห็นดีว่า ไปเสียหยาบมาก ครูก็คิดว่ากับ
เป็นขนะนี้แหละ

นร 1 คีลว่ามีส่วนคล้ายอาจารย์ ชอบไปเฉยตรงเวลา และ ๆ เตะ ๆ เหมือนกันนะ
เหมือนกันนะอาจารย์ จริงๆเลยคะ

นร 3 ขันก็โอเหมือนกันก็ ขี้เกียจ ๆ แต่เราชอบเวลา ไม่ชอบ

ครู แล้วอย่างอื่นคะคะ

นร 1 ขี้เกียจไปเลยจะกระตือรือร้นเร่งลงงานเลย ถ้าขรุขระสูงเพ็งจะทำวันนี้ แต่ไม่เหี้ยม
อากาว่าครูอย่าง เรื่องคุยเก่ง แบบคล้าย ๆ เหม้น่าบลงว่า คล้ายกับว่าขนะอะไร
อย่างนี้ ขนะไปเร็วบ้างวัน ไปเหมือนกัน

ครู แล้วอย่างอื่นคะ ก็คิดว่าลักษณะอื่นอีกไหม

นร 1 ก็เหมือน ๆ ชอบเฉี่ยว หรือว่า ก็ไปยืนนำบลงเกี่ยวกับนะ ขี้ขรุขระ แล้วชอบสนุก
เห็นขนะคน ก็อาจจะบอกได้กับอาจารย์ ไม่ชอบ

ครู เอะคะ ก็คิดว่าเรียนอย่างไร

นร 1 หนูไม่ชอบเฉี่ยว หรือเก็บครกคิด

ครู เชคกิดค่างไร ก็ขี้เกียจกับขนะขนะเอง

นร 2 ตัวของเราเอง มุกคิดที่ว่าชอบเล่น เล่นจนเกินไป จนขนะขี้เกียจแล้วไปชอบ
การนั่งกับกับ ขนะบางครั้งขนะขนะขนะ ขนะขนะขนะ หนูขนะขนะขนะ หนูจะขนะขนะ
และนอนหลับไปเลย แล้วขนะขนะขนะขนะ ขนะขนะ ขนะขนะขนะแล้วขนะขนะขนะ

มีครบทั้งไม้ดี ไม้ดี หัวนี้ เก็บจากประเภทหัวนี้ ที่จะพูดอย่างนี้
คือนักเรียนที่นิสัยแบบนี้ คิดว่าตัวเองมีอะไรที่ดี และมีอะไรที่ไม่ดี ที่ดีก็คือ ชอบ
ตรงต่อเวลา ถ้าหากตรงเวลาอีกก็ว่า ถ้าดีก็ว่าไม่ชอบให้เขาคอย ถ้าเขาคอย
แล้วจะมีความสุข มีแต่เรื่องทุกข์ ไปเสียอะไรก็ควร มีหลายอย่าง เสียมากมาย

ครู : ว่าจะเก็บไว้ที่อะไรคะ คุณกับกลุ่มพวกเรา

นร 2 : คิดไม่ออก

ครู : ให้แสดงว่าไม่เสียจริง คิดไม่ออก

นร 2 : แทนที่ก็รู้จะ เขาเราทำไมเราคงรู้ แต่ถ้าไม่มีปัญหาอะไรก็ไปคอยแม่ ชอบไปคอยไป
พอคิดไป ตอนแรกก็ไปคอยไปก่อนพอพูดเสร็จแล้ว เอาไปนั่งคิดว่าเราไปมาพูดอย่างนี้
เราอาจจะคิดอย่างนี้ เราอาจจะพูดอย่างนี้ เราพูดได้ไหมที่บันรึกคุณหมอน้อย

ครู : ส่วนมากเกี่ยวกับเรื่องที่คุณคิดว่าไม่ดีใช่ไหมคะ แล้วมีเรื่องอื่นอีกไหม

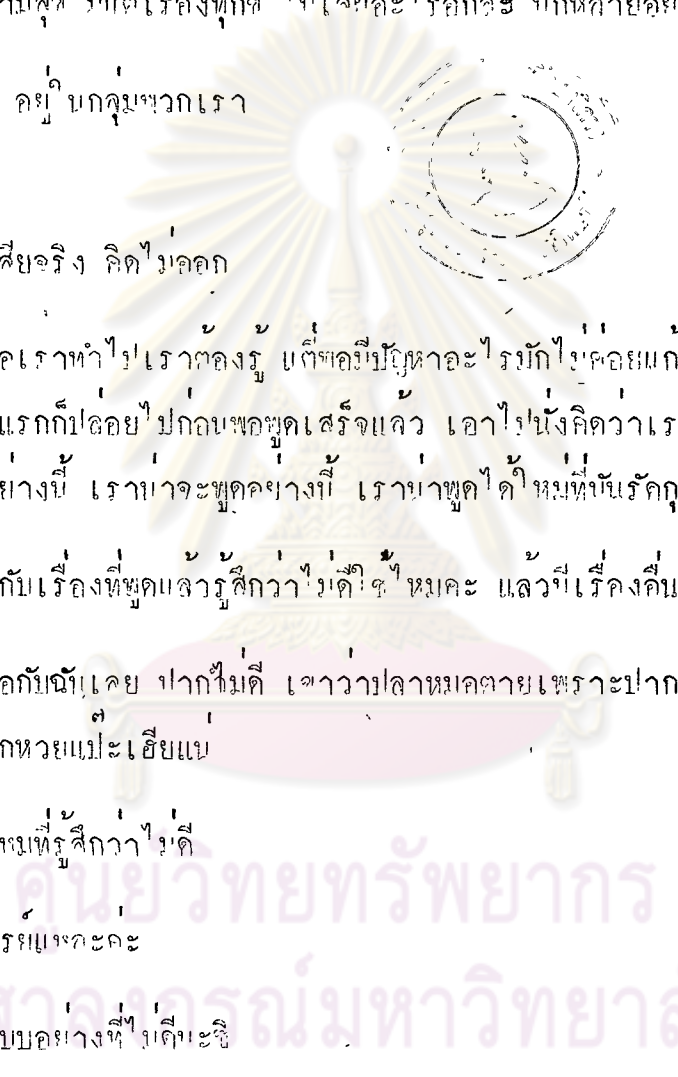
นร 2 : ว่าแล้วไม่ดี ออกกับฉันเลย ปรากฏไม่ดี เขาว่าไปลาหมดตายเพราะไปอก อาจารย์อยู่
อาการเดิม ถูกช่วยแม่เสียแ

ครู : ว่าแล้วอันอื่นที่มันรู้ดีกว่าไม่ดี

นร 2 : ก็เห็นกับอาจารย์แม่จะคะ

ครู : ยังจำรูปเก็บแบบอย่างที่ไม่ดีอะไร

นร 2 : ก็ว่ายังไม่เห็นอะไรดี ๆ ไม่ดีอะไรดี ๆ เก็บไว้จากที่เคยเห็นมาเข้ากลุ่มแล้ว มีเก็บไว้โรตซีก็เก็บไว้ด้วย
ยังไปรู้ก็เก็บไว้ที่ห้องไปคอยคอยทำงาน บางรายบอกว่าดี งานอย่างอื่นไปคอย
ทำ จนที่เสาวว่าแล้ววันนี้ก็เก็บไว้ที่ตัวเก็บเอาไว้แล้ว ที่เสาวว่าขอขอยาหมองสีคบบ้าง
หรือยัง ก็ว่าตาม ก งานที่ ซบคงทำ ๆ ก็มัดซะก็ไว้เลย เกล่ ค่างดีก็อย่างนี้แหละ
เราไปดี ๆ ของเรา ๆ ที่ ๆ จทำก็ ๆ ที่ ๆ ขอเวลาเรียน วิชาอื่นเป็นวิชาที่ต่างระดับกับ

ห้องวิทยาศาสตร์เราไม่เคยสักวิชา แล้วก็นี่ไม่เคยสักวิชา ฉะนั้นขอจบการบังคับ
สมมุติว่าเป็นค่าเต็มชด ชดบค่าเต็มกว่าเราทำอย่างนี้ซี เสียงดังสั้น ๆ เสียงดูเรา
ไม่ชอบ แล้วก็ไปครหาที่ไปคอยตรงเวลา

ครู ชดบไปเลยก็ หดบเขาโดยหรือ สิ่งที่ดีละคะ

นร 2 เรื่อก่สนาใจงานและสนาใจเรียนสิ่งที่ดี

ครู โอเค มีอะไรอีกไหม

นร 2 อารมณ์ อารมณ์ เบียยังง อารมณ์ที่ดี เสียงทุกอารมณ์ ก็ไปเียงมาครั้ง รักสนุกนะคะ
แล้วแต่อารมณ์

นร 4 เราอารมณ์ไม่ค่อยสนุก อาจารย์เขาเห็นในสมุดพก อาจารย์สมถวิลคะ เขาบอกว่า
เขื่อนี้ แบบว่าไงจะ บางทีก็ก็เงียบ บางทีก็อะไรเขาไปรู้

นร 2 เรายังไม่ค่อยดี อาจารย์มีเรียนในสมุดพก ซึ่งเพื่อน ๆ เคยเก่งกว่าหนูนะ
เขาไม่เขิน แต่ของหนูเขาเขียนคุย คุย อาจารย์หนูยอมห้องข้าง ๆ เขาอะ
2 ห้องนะ เสียงเขาได้ยินไปถึงที่ห้องเลยคะ

นร 4 ไปจริง จริง ๆ ชั่วโมงนี้ไม่เคยคุย ก็ตัวเอง คุยาง ๆ ไปถามอาจารย์ได้เลย
พวกนี้คุยกันทั้งนี้ พวกนี้อออย แฉงังด้วยกับ

ครู ที่นี้จะ แสดงว่าเราบางคนตัวเองไม่เขินเลยคะดีห้องเรา

นร 4 ไม้เหมือนกัน มันก็แบบคุยที่ห้องใจคะ เหมมแรกเลยคะ อาจารย์แรกเคย อาจารย์
สมถวิล หนูก็ข้างห้องข้างใจคะ หนูเองก็สเขาคุยกับมากกว่าหนูอีก อาจารย์เขาบอก
จิตพวกนี้ยุพรมมาทั้งต่างหน้าหนูเอง

นร 2 ยังไม่คุยคะไรเลย อาจารย์แบบก็กลุ่มหน้าอะ คุยเก่งยิ่งกว่าหนูอีก ห้องหนู
อาจารย์สมถวิลก็มาคุยกับ หนู เขาไปคุยยายเขา ยายหนูไปข้างหน้า

เดาหาว่าคุยเก่ง ตอนหนูคุยนะ เขาว่าหนูก็ยอมรับ ตอนหนูไปคุยเขาว่าให้เขา
โมโห มีน้ำไม่จริงนะ เขามาเขียนสรุปประวัติว่าหนูคุยเก่ง อ่านไปเสียหายหมด
คุยแปดคุยเลย ไม่เคยเลย สวมกรทำงานนะคุย ที่บ้านเขาไว้ดูหน้าออก เขายะไร
เขาก็ไม่ว่า คุยแปด คุยหลายคุย คุยแปดจริง ๆ นะ ที่จริงทั้งพ่อทั้งแม่ไปคุย ก็แหง
แจกมาหาที่จริง จิตใจใหม่ มีมารยาทอยู่ที่เก่งขึ้น อ้อม ๆ ระวังเขียนนะ

ครู แล้วยังคะคะคะ

นร 2 หนูนะหรือ ค่ะพูดมากนะ พูดเก่งนะยกให้ คุยไปเก่งมากพูดเก่งมาก ๑ ครเคยเห็น
อย่างเพื่อนพี่น้อง อาจารย์เขาเขียนให้ที่ ที่อ่านเขาว่า เราคุยเก่ง แบบไปไม่เคยเห็น
เราเร้าสักที คุยเก่ง ที่เคย เห็นเราะ ก็อะไรก็กลับมาเลยคุยเรื่อย แบบเห็นแล้ว
อารมณ์ดี ถ้าอารมณ์ดี เจอเพื่อนไปถูกอารมณ์ คุยกันไม่เลิกไป แล้วอะไรอีกคะ
เขาทำงานก็ ปล่อยให้คุยบ้าง ถ้าอารมณ์ดีก็คุยยาก เรียบก็ตั้งใจเรียน ถ้าไม่คุยยากเรียน
ก็ไปสนใจ คุย บ้างเฉย ๆ บ้างคุย อย่างนี้เราก็เป็นครูไม่ได้

ครู ตอนนั้นสนใจจะเป็นครูหรือคะ

นร 3 สนใจสิคะ อ้อ แล้วก็เวลาทำอะไร เราทำไปแล้ว มันก็ของมาบังเกิด มันถึงจะนึกออก
ว่าตัวเองเป็นอย่างไร คอยงั้นก็ไปบอก ถ้าทำอะไรไปก่อนแล้วมานึกทีหลังว่าทำ
อย่างนี้ไม่ดี ตอนแรกไปชอบคิด ทำเสร็จแล้วถึงจะมานั่งคิด ถ้าไม่ดีเลยเสียว่ามัน
ไปแต่ไหนเสียแต่ไหน สมมติว่าเสียมากไปก็ว่าไม่น่าทำเลย แต่คิดจะทำอย่างไร
น่าจะคิดเสียก่อน ทำไปเรื่อย ๆ โดย อันนี้ที่พูดความไม่รอบคอบหรือเปล่า คือเรา
ไปเกิดอะไรไว้ก่อน

ครู อย่างเดียวกับหรือเปล่าคะ

นร 3 หนูว่า มันก็เป็นอีกอย่างหนึ่งคะ มันไปชอบคิดก่อนทำ ชอบทำหลังจากแล้วมานั่งคิดทีหลัง

ครู พูดโดยสรุปแล้ว ก็เป็นแบบนี้รอบคอบไหมคะ

นร 3 แล้วก็เป็นตรงต่อเวลา คุยเก่ง คุยมาก

ครู สิ่งที่ดีคิดว่าดีละคะ

นร3 หายาก สิ่งที่ดีที่ตัวเองคิด ที่คิดว่าดีแล้ว ก็คืออยู่แล้ว ทำให้อาจารย์เพื่อนโกรธ คือแบบมองหน้ากันไม่สนิทอย่างนี้ แบบที่ว่าเพื่อนว่าอย่างไรว่า เพื่อนอย่าคิดว่าช่วยอารมณ์โกรธไม่ชอบ คาค่วยอารมณ์โกรธคือความจริง ๆ ถ้าเขาทำอย่างไรแล้วหัวเราะแบบเขินนิดๆอย่างไรไปเลย ถ้าตีเขาตามความค่าเดียว เดี่ยวเดียวเดียวเอาแล้วคิดทะเลาะกันแล้ว เคยคิดอยู่ว่าเราเผลอทำไปทำไมเราไม่ไหวแล้วค่าเขาเอาไรเราคาค่วยอารมณ์สนุก เราบอกเขาบอกว่า คยาดีคยาดีค่า เขาว่าวกลน พุดแล้วอย่าถือสา แขนงค่าเราไปว่า อยู่ด้วยกันต้องตกลงกันก่อน เราต้องบอกเขาก่อนถ้าเราจะคบกัน

ครู ต้องบอกเขาว่าวกลน

นร3 แบบสิ่งเสียเขาว่าวกลน เหมื่อนไปก็จะจากกันอยู่แล้ว ต้องหักจะตองหัก ต้องบอกวกลน ไปเห็นก็ไปเห็น บอกเขาไปอย่างนี้ ต้องบอกเขาก่อนสิัยเป็นไง เขาจะครูตัวเราเป็นไง จะคบกับด้วยดี

ครู เขาคบกับเรา เขาจะรับนิสัยเราก่อน ถ้าเขาไม่ยอมรับนิสัยเราแล้วจะคบกันได้ อย่างไร แล้วถ้าเกิดนิสัยของเราไม่ดีละคะ

นร3 เอ้า เขาก็ไปคบกับเราเริ่ลาจารย์

ครู ยังไงก็ตกลงกันวกลน

นร3 ถ้าตกลงได้ สวมมากก็ยังมีจะคะ แรก ๆ ก็ดี ยิ่งอยู่มากก็ยิ่งคอก พุด ๆ กันไปเลย ก็อะไรก็พูดกัน ไม่พอลก็พูดกัน พุดด้วยความจริงใจ ไม่ให้พอเจอหน้าแล้วยิ้ม พอลับหลังก็รู้อะไรทั้งนี้เท่า นี้เสียอย่างนี้ไม่ชอบ

นร4 หนูเห็นกับอาจารย์คะ

ครู ครูจำไม่ได้แล้ว ถ้าเห็นกับก็ต้องพูดใหม่ ลองบอกซิว่าเห็นกับกับคืออะไร านเงไปน

นร4 ก็เหมือน ๆ กันนะ ก็ต้องไปอย่างหนึ่งประหลาดดีมา

- ครู ใช้แล้ว ทุกคนควรจะมี เอาเป็นว่า คิดว่าตัวเองมีอะไรที่คิดจะ
 นร. 4 มีตรงต่อเวลาที่สุด
 ครู แล้วอะไรอีก เรียนเป็นไง
 นร. 4 ไม่รู้นั่นอยากให้อาจารย์สนใจ ชอบให้อาจารย์คอยชี้แจงชี้แจง ๗ นะ อย่าง
 นั้นนะอย่างนั้นนะ ตั้งใจเรียนหนังสือ/อยากเรียน ถ้าแก่ปลดขยเฉื่อย ๆ ก็
 เฉื่อยตาม ถ้าแก่เฉื่อยเรายังใหญ่หนักเลย มันยังงั้นกับอะไรไม่ถูก บางที่ไม่ใช่
 ไม่อยากเรียน นั่งทำอย่างอื่นไป ถ้าเจออาจารย์ที่บังคับยังไม่อยากเรียนใหญ่
 อยากให้วิชาผ่านไปเร็ว ๆ
 ครู ไม่ชอบให้ใครบังคับ
 นร. 4 แต่อยากให้เป็นคนที่มีคนเตือนนิดหน่อย ตั้งใจหนังสือนะ แต่ถ้าวา
 เธอไม่คุมหนังสืออย่างนั้นนะ ฮะ ไม่คุมหนัก แบบ ไม่ให้ออกคำสั่ง แต่เรา
 ชอบบอกคำสั่งเขา เพื่อน ๆ เขารู้อย่างหนึ่งก็เกี่ยวกับคำพูดไม่ดี คือ
 พูดไม่ดีก่อนพูด พูดแล้วเอามาคิด เราก็มารู้จะทำอย่างไรมันก็เลยตามเลย
 ครู เฉยตามเลย ไม่แก้ไขเลขหรือใจคะ
 นร. 4 มันแก้ไขไม่ได้แล้วนี่คะ
 ครู เช่นเราพูดอะไรบางหรือ
 นร. 4 รู้สึกว่าจะเคยกวานอย่างนี้ ก็คอยไม่ถูกหลอก พูดบางที่อาจจะตะคอกก็ได้
 ใจบางที่ไม่คงที่ โมโห จากนั้นมรก็โมโห
 ครู คล้ายพาด เป็นคนนิสัยพาด
 นร. 4 ไม่ แต่พอทำไปแล้วมันก็รู้สึกว่ามีผิด ไม่คอยกล้า คิดไว้ในใจนะ เราคิดจะ
 ขอโทษเขานะ มันเป็นอย่างไร อารมณ์เรานั้นยิ่งอารมณ์ร้าย เราทำผิดไม่
 คอยยกดา บางคนของเรานะ เราโมโหเราทรมานอีก พอเสร็จก็แล้วไป คิดแล้ว
 มันก็หายไป เขารองให้ เราส่งสารแต่เราไม่กล้าเข้าไปขอโทษจริง ๆ

หลานเหมือนกัน คำนาคูเลย มีรู้สึกว่าเป็นความในใจ

ครู ทำอย่างนั้นเคยแก้ไขไหม ลองเราซิคะ

นร 4 เราไม่กล้าเข้าไปขอโทษเขา เห็นเขาหน้าหงิก ๆ เราจะขอโทษเขา
เขาไม่โทษ เราก็ไม่โทษเขา เราเลยไม่ขอโทษเขา ก็รุ่งขึ้นอีกวันเราไป
ขอโทษก็คุยกันเท่านั้นเอง เคยว่าเพื่อนที่ห้องไม่รับผิดชอบงาน ทำรายงาน
ว่าเขาย่างแรงคอนเซ็น พอรุ่งนี้เขาก็มาขอโทษเขา เขาก็อารมณ์ดี
เขาก็อาจยกโทษให้เรา เพราะว่าเราทำไปเพราะว่าเขาไม่รับผิดชอบ
งานของเขา ที่เรามอบหมายให้เขา

ครู คือในขณะที่อารมณ์เราเป็นอย่างนั้น เราเลยทำอย่างนั้น ถ้าอารมณ์ดีแล้ว
เราก็ไปขอโทษเขา

นร 4 จริง ๆ ไม่เคยไปขอโทษเลย ทำกับน้องอย่างทำกับเพื่อนอย่าง ไม่เคยขอ
โทษเลย มีหลานเต็มเลย สี่ถึงห้าคน ตีหมดทุกคน พอแม่เห็นลองมาว่าซิ
แต่หลานผิดจริง ๆ เราก็ส่งสาร

ครู ทำอะไรให้เขาบ้างไหม

นร 4 ทำให้เขาหายโกรธ เล่นอะไรไปสักพัก ให้เขาหายโกรธ เขาก็มาเล่น
เขาไม่ถือ เขาทำมากไป คิดจะไม่ยุ่ง ไม่คุย ไม่ตี แต่ทำไม่ได้สักที
แต่กับน้องหนูต้องเล็กยุ่งกับการนี้ พอผ่านไปอีก วันรุ่งขึ้นก็คุยกัน เล่นกัน
ต่อกิจกรรมคาสายเลื้อย เพราะเราเป็นพี่น้องกัน มีใกล้ชิดกันที่สุด บ้านเรา
นะ มีเราใกล้ชิดกับน้องเรามากที่สุด พี่น้อย พี่ใจ พี่อด ไม่ค่อยใกล้ชิด
มีเรากับน้องเรา เล่นกับพี่น้อย เขาไม่ค่อยเล่นหรอก เขาชอบนอนอยู่
ในห้อง พวกเราสี่คน เล่นกันจนโคนตีไปด้วยกันเรื่อยเลย พอเล่นกัน
คุณแม่ก็รีบแถวที่ตีเดียวสี่คน พี่สาวไม่เคย พวกเราสี่คนคงเล่นกันจนของ
แตก เล่นกันมากไป

- ครู ผู้ชายหรือเปลาคะ
- นร 4 ไม่นูหญิงหมก มีผู้ชายคนหนึ่ง มีพี่น้องเจ็ดคนก็เล่นกันได้ พี่คนโตไม่ค่อยเล่น บ้านหนูเกลียดคนหญิงยังกะอะไร โอ๊ย พี่ชายเขามอกเกลียดคนหญิง พี่ชายเขาบอกไม่ว่ามีน้องหญิงเลย
- ครู พุคมาถึงตรงนี้ รู้สึกไหมว่าเรารู้จักตัวเอง
- นร 6 หนู แต่ไม่ลึกซึ้งอะ เพราะว่าว่าตัวเองไม่ออกเป็นบางครั้ง คือรู้แต่มันหนูไม่ออกอะ
- ครู คิดว่าเรารู้ตัวเองแล้วเข้าใจไหมละ
- นร 8 เข้าใจ ๆ แต่มันหนูโตนอย มันต้องให้คนอื่นคุยด้วย คนอื่นคุยแล้วมันซัด เพราะว่ามันเสียคนอื่นเขาชอบ
- นร 5 แตอยากให้คนอื่นเตือน แบบน้องหนูเขาบอกว่า อยากให้คนอื่นเตือนมากกว่าว่าเขาเป็นอย่างไร
- นร 7 เรารู้ว่าเรารู้ไม่ต้องบอก ไม่อยากให้คนอื่นบอก เราอยากรู้ตัวเราเอง
- ครู ส่วนมากคิดว่าเรารู้ตัวเราเองว่าเราเป็นอย่างไร ใจใหม่ แตอยากให้คนอื่นเตือน คือคนอื่นเป็นส่วนประกอบในการบอกเราเป็นอย่างไร รู้สึกว่าเราจะรู้ว่าเรามีข้อบกพร่องอย่างไรทุกคน แดวเรารู้ว่าเรามีข้ออะไรที่ที่ ที่นี้ข้อบกพร่องบางอย่างนี้ เคยคิดจะแก้ไขไหม
- นร 7 มันแก้ไขได้ เรารู้ แต่ทำไม มันไม่เคยได้ ชอบพูดตอแล้วคอยคิด พอต้นนอน เออ จริง พอถึงเวดปากมันพูด ปากมันพูดไปแล้ว
- ครู อย่างนี้เราเรียกว่าแกหรือยัง
- นร 7 ยัง คิดเหมือนกันว่า คิดก่อนแล้วพูด แต่พอจริง ๆ กำลังยืนคิดก็พูดไปแล้ว
- แหม ประสานงานกันเช่น เขามือหยิบช้อนยกอาหาร ปากก็อ้าเขี้ยว
- ประสานงานกัน

- ครู ต้องพยายามคิดะ
- นร₄ แต่ถาคณพุกเกง ๆ แกยถก มั่นเคยชิน คือปากมันไวกว่าความคิด พุกไปเลย
คำพุกไปก่อนความคิด คนพุกไม่เกงจะคิกก่อนแล้วพุก
- นร₃ เออจริง ๆ แต่ไม่ทันใจนะอาจารย์
- ครู อย่างนั้น ต้องถามความรู้สึกเสียก่อนว่า จะเสียหายไหม ถ้าจะพุกบางอย่าง
- นร₄ บางอย่างก็เสียหาย
- ครู พุกไปเลยนี่นะ กับเราคิดแล้วก่อนจะพุก อย่างไหนจะดีกว่า
- นร₆ คิดแล้วคิดอีกไม่คี่เหมือนกันนะ คิดแล้วปวยการ เออใช่เวททำให้พุกไม่
ออกอีก
- ครู แต่ครคิดว่เราจะพุกอะไร เราก็กวพุกได้
- นร₇ แต่ถาเราพุกผิดพลาดไปแล้วทำอย่างไรคี่ะ
- นร₄ ต้องแกชี่ ถาเราคิดมากเกินไป เราไม่กลาพุก จะกลายเป็นคนไม่กลาพุก
นะ จริงไหม เราจะกลายเป็นคนอีกสบบหนึ่ง เจียบ ๆ อะไรก็ไม่กลาทั้ง
สิ้นเป็นคนคล้ายไม่กลาแสดงออก หนูคิดว่าเราจะพุกอะไรก็ไม่แปลก เรา
ก็ชู้ถาคณสนิบทเราก้พุกได้ บางคนก็ไม่ได้ เห็นคนพุกกับพี่สาวชู้หุ หนูอยาก
พุกแต่ไม่กลา เพราะเราไม่คอยรู้จักเขาพุกไม่ได้ เพื่อนพี่ เพื่อเขาพุก
กับเพื่อนเราเอง ถ้างเขาไม่ได้ ก็ต้องเจียบ แต่เราก้คู้กับเขาได้ไม่ใช่
แชนา
- ครู รู้สึกคนอื่น ๆ มีความรู้สึกว่ มีปัญหาในเรื่องการพุกหรือ แตนนร₈ ไม่คอย
เป็นใช่ไหม
- นร₈ เป็นเหมือนกันแหละคี่ พุกแบบนี้มีเหมือนกันเกือบทุกคน มันไปเร็ว และ
พุกเราเป็นพุกคิกมาก ดังนั้นบางทีไม่เป็นเรื่อง หนูก็คองคิก

ครู แสดงว่าเขาใจเขามาใส่ใจเรา

นร ๘ ค่ะ คือถ้าคนอื่นพูดให้เราฟังอย่างนี้ คิดว่าเราจะรู้สึกอย่างไรมากกว่าถ้า
เราคิดมาก หนุว่าเป็นลักษณะที่ค่อนข้างยิ่ง คือคิดเหมือนกันแต่เราไม่คิดจะ
เป็นจะตาย อย่างนี้โรคจิตเกิด คิดว่าเราจะไม่พูดอย่างนั้น เขาจะโกรธ
ไหมนะ เพราะขอโทษก็ไม่กล้าขอโทษ บางเวลาเราก็อขวนคุยให้เขาลืม
เรื่องเก่า เราคิดเรื่องนั้นมากขุยเรื่องใหม่

ครู การที่เราหาเรื่องใหม่มาขุย เป็นวิธีแก้อย่างหนึ่งไหม

นร ๘ ค่ะอาจเป็นเพราะว่าเขาไม่โกรธเรา เขาถึงคุยกับเรา

ครู อันนี้ก็เป็นวิธีแก้อย่างหนึ่ง

นร ๕ เราไม่รู้อเอง เรารู้อย่างเดียว เราต้องขอโทษเขาอย่างเดียว เราไม่คิด
อย่างอื่น เราพูดให้เขาสบายใจ แต่มันก็เลิกคิดก็เลยตามเลย

ครู ถ้าเขาไม่เลยตามเลยละ

นร ๕ เราก้ไม่พูดกัน ก็มีแต่ัน้ ไม่พูดก็ไม่พูด

ครู แล้วถ้าเราเป็นฝ่ายผิด

นร ๕ เราพูดกับเขาก่อน คุยว่าเขาจะพูดกับเราใหม่ ถ้าเขาไม่พูดก็เลยตามเลย
แต่ถ้าเราไม่ผิด เขาไม่พูดกับเราก่อน เจออย่างนี้เราก้ไม่พูด เรื่องโกรธ
กันบางทีก็ไม่แคร์

ครู ๒ คนนี้ทำถูกไหม

นร ๔ หนูคิดว่า มันอาจมีสาเหตุ เรามีเพื่อนแล้วเพื่อนโกรธกัน โกรธกันตั้ง
ปี ปัท ๒ มางอ คนที่พูดกับเรา บางทีมีทั้งคนที่ต้องงอ และคนที่ไม่ต้องงอ
คนที่ต้องงอ หนูไม่อยากจะขุยด้วยหรอก ไม่เห็นอยากจะขุยด้วยเลย อาจเป็นสา
เหตุที่คิดว่าจะมีคนมางอ เราคิดในใจว่าถ้าเราไปงอเขา เขาก็จะพูดไปว่า
เราไปงอเขา ต้องอาศัยเขา เราไม่จำเป็นต้องไปงอเขา

- นร 4 เราหาวิธีพูดให้เห็นว่าเราไม่โกงเขาสิ
- นร 5 อางจะเฉลอ ไซเราอางจะเฉลอ แต่การที่เราเฉลอไปพูดกับคนอื่นจะขายหน้าแค่ไหน
- นร 3 เออเรื่องของเขาเถอะ อย่าไปสนใจ
- ครู การที่เราไปง้อคนอื่นนี้ มันเป็นเรื่องไม่คหหรือ
- นร 5 ไปพูดกับคนอื่นทำให้เสียชื่ออย่างมากเลย ขายหน้าประชาติ หนูไม่ง้อคนจริงๆ
- นร 7 ฉันทก็ไม่ง้อใคร เราไม่ผิด เราไม่ง้อ ไม่ให้เขาคิดว่าเราจะง้อ เราก้หน้าจะไปง้อทำไม
- นร 4 ก้ใช่ คุยความเป็นหนึ่งนี้และ เราจึงไม่ง้อเขา แต่ถาเรารู้ว่าเราผิดมากๆ เราก้ต้องง้อเขาไซ้ใหม่
- นร 5 หนู แลวแต่อาวณอาจารย์ ไม่ง้อ แต่ไม่เคยขอโทษ ถ้าโกรธกันแล้วจะไปงอนะ เรอนะเรอเราก้กันนะ เราพูดกันนะ ฮู ไม่มีเลยฉันทจริง ๆ
- นร 4 เราไม่ได้พูดในทำนองง้อนี้ ง้อกับพูด เรารู้อีกว่าเราจะพูดกับคนละประเด็น แลวนะ แบบหาเรื่องให้เขาเขาใจว่าเราไม่ง้อเขาสิ
- นร 5 แหม ง้อเขา กับพูดกับเขามันคนละอย่าง ง้อเขาหมายถึงว่า เรอบอกเรอเรามาง้อเรอ
- นร 4 ยังไงละ พูดลำบาก มันต้องเคยทำมาก่อนนะ เรอหาวิธีอัย ให้เขารู้ว่าเรอจะค้กับเขาสิ
- นร 7 เคยทำแต่ไม่ได้ผล
- ครู เคยทำก้ครั้ง
- นร 7 ครั้งเดียวนี้ บางทีอาจเป็นเพราะนิสัยเขาเป็นอย่างนั้นก้ได้ เราอองกับคนอื่น
- ครู ถ้าเป็นการทดลองนี้ ครั้งเดียวสรุปผลได้ใหม่

- นร๗ ไม่ได้ละ มันต้องทำไปเรื่อย
- ครู นร๖ ละ รู้สึกอย่างไรเรื่องนี้
- นร๖ เกือบเขาไม่ทัน ถ้าเขาผิดรู้สึกว่าจะอยากทะเลาะกับเขา เข้าไปเตือนเขา
เลย ให้เขารู้ตัวว่าเขาทำผิดเพราะอะไร ถ้าเราเป็นคนผิดอย่างนี้ ไม่ได้
ต้องพูดอะไร พูดเป็นทำนองว่า ให้เขาพูดกับเรา ถ้าเราขอโทษเขาแล้วเรา
ก็สบายใจ
- นร๔ นั่นมันอีกประเด็น เขาจะพูดกับเราหรือไม่ก็ตาม แต่เราต้องเข้าใจว่าเรา
ทำผิดใช่ไหม เราต้องขอโทษเขาก่อน ในประเด็นที่ว่าเขาจะพูดกับเรา
หรือไม่ มันอีกเรื่องไม่เกี่ยวกับ แล้วต่อเขาซี เขาจะคิดอย่างไร ก็เรื่อง
ของเขา แต่ที่รู้เราทำถูกแล้วใช่ไหม เราก็บอกใจว่าเราทำถูก เขาจะ
พูดหรือไม่พูดก็เรื่องของเขา นี่ไม่ใช่การงอ ถูกไหม อาจารย์
- ครู ไม่มีสิทธิ์จะบอกว่าถูกไหม แต่ความคิดเห็นของครู เห็นด้วยกับนร๔ และ
นร๖ ถ้าเราผิดเราก็ต้องขอโทษเขา ควรรู้จักตนเองว่าเราเป็นคนผิดใช่
ไหม แต่ถ้าเราไม่ผิดก็ไม่เป็นไร ที่เราจะขอเขาว่า อันนี้เราไม่ผิดนะ
เขอกงจะผิด เค้าเหตุผลให้เขาฟัง ถ้าเขาขอมรับไหม ถ้าเขาไม่ยอมรับ
ก็แสดงว่าเขา เห็นไงนะ ก็แสดงว่าเขาเข้ากับเราไม่ได้แล้ว เพราะมีลักษณะ
เป็นคนไม่มีเหตุผลแบบหนึ่ง มันก็ควรเป็นอย่างนั้น ความคิดของครูเอง
คิดว่าการงอใครไม่ผิด ไม่ผิด ไม่ใช่สิ่งที่เสียหายด้วย ครูคิดว่ายังมีเรื่อง
อื่นในโลกที่น่าอายกว่านี้ การที่เรางอเพื่อน เราก็จะโตอย่างอื่นขึ้นมา ได้
มิตรภาพขึ้นมา ได้ความเข้าใจขึ้นมา เราก็จะเป็นเพื่อนกัน เป็นอะไร ๆ
กันอีก
- นร๕ ทำไม่ได้ ที่จริงยังไม่เคยทำ

- ครู เรายังไม่เคยทดลอง ทำแล้วจะภูมิใจ
- นร 7 ที่จริง ความหมายของคำว่า งอ ไม่มีเหตุผลนะ ตะพิศตะพิ้อ ถ้าครั้ง ๒ ครั้ง
ฉันว่ายอมไปเถอะ ไม่เห็นเป็นไร
- นร 5 ฉนั้นะ ทำไม่รู้ว่าเราผิด ทำไม่เราไม่ขอโทษเขา ไม่เคยเอ่ยปากว่าฉัน
ขอโทษที่ทำไปแล้ว ไม่เคยพูดเลยว่าฉันขอโทษ
- ครู รู้ว่าทำผิด แต่เราก็งงทำไม่ได้
- นร 5 เคยแต่นึกในใจว่าจะขอโทษไม่เคยพูดออกมา แต่ถาเป็นคนเหยียบเท้าอย่างนั้น
ขอโทษได้
- นร 4 ถ้าเราไม่ลอง แล้วจะรู้ว่าได้อย่างไรว่าเขายกโทษให้เราหรือเปล่า ไม่ลอง
นายไม่ขอโทษเขาก่อน นายจะรู้ว่าได้อย่างไรว่าเขายกโทษให้
- นร 5 เราไม่ขอโทษ แต่เราก้พูดกับเขา พูดธรรมดา เขาก้พูดแต่เขาเคื่องเรามัน
ทำให้มีความรู้สึกอีกอย่าง อาจารย์พูดก็แค่พูด แต่เรามีความรู้สึกว่าเขา
จะไม่รับ กัดหัวเขาไม่พูด ไม่ยอมตอบ ไม่กล่า
- ครู แต่เราไม่ขอโทษ เราไปพูดกับเขาเฉยนี้ ทำไม่กล้าละ
- นร 5 ไม่รู้อ
- ครู แล้วยอมรับไหมคะ ว่าการขอโทษเป็นสิ่งที่ดี
- นร 5 ก็จริง แต่อย่างนี้เพื่อน เราไม่ได้ไป เราควรขอโทษว่าเรามาไม่ได้ ไม่
พูดมันซะงั้น ยิ่งไปพูดยิ่งรำบกว่า
- ครู เรื่องแบบนี้ใครจะแก้ได้
- นร 5 อย่างนี้เป็นคำถามของตัวเอง เราต้องแก้ตัวของเราเอง รูกะแต่
บอกไม่ถูก
- ครู ทุกอย่างเราแก้ได้ อยู่ที่ว่าเราพยายามทำหรือเปล่า เอาละ นักเรียนมี
ปัญหาคล้ายกันนะ มีอย่างอื่นอีกไหมที่อยากแก้

นรุ เชนความซี้เกียจคล้ายกัน อยากรขยันแต่ทำไม่ได้ รูสึกว่ามันเป็นอย่างนั้น ซี้เกียจแกซี้เกียจไม่ได้

ครู ทำไมทำไม่ได้

นรุ1 คิดว่า หัวตัวเราเองดี แต่ทำไมสอบไล่คะแนนแคว้น ซี้เกียจทำให้ได้ เปรอเรนตอนอย แลวทำสู้เซ ไม่ได้

นรุ3 เรื่องสอบอีกอย่างหนึ่ง เวลาทำไม่ได้ อยากรขยันขอสอบทัวไปกัมือ โม โหตัวเอง ทำไมเราลืมกุเรื่องง่าย ๆ ถาผลสอบไม่ดี เรารูคะแนน เรา อยากรกระทำตัวเอง แต่ก็ไม่ทำ ไคแตงไป

ครู ในกลุ่มนี้ มีใครเคยแกแควความซี้เกียจไคแล้วหรือยัง

นรุ6 มีแล้ว แกไคมางครั้ง มันต้องทำใจก่อน

ครู คนเรามีวิธีที่ไม่เหมือนกันใช้ใหม่ ลองขยายซึ เผื่อว่าคนอื่นที่แกไม่ได้ อาจจะใช้ไค ครูก็อาจใช้ไค

นรุ5 ต้องทำใจก่อน มันต้องมีเกรื่องกระตุ้น มีคนเตือนที่คิ เรากัซักฟัง เธอคุย ตัวอย่าง อบางเพื่อนคนนั้นคนนี้ เธอคตองขยัน หรือมาเปรียบเทียบกับ แลวเรากัถามเขา

ครู อยาลืมกตึกา ว่าเราจะพูดที่ละคน เพราะครูงไปนมค ไมรูจะฟังใคร

ครู แสดงว่าคนที่ชอบเปรียบเทียบกับคนอื่น เป็นคนที่ตองชอบแข่งขันกับคนอื่น

นรุ5 ไมถึงแข่งขันนะอาจารย์

ครู แลวทำไมเปรียบเทียบ

นรุ6 ชอบทำตามอย่าง ชอบทำตามอย่างที่ดี แต่ไม่ใช่ชอบแข่งขันกับเขา ว่า เหนือกับเขา เพียงแต่คึกิว่าเราจะทำไคอย่างเขา

ครู แลวเราคูวิธีการของเขาหรือเปล่า

- นร 6 ญ อาจจะมี เขาทำอะไร เราจะทำตามเขามั่ง
 ครุ แสดงว่าในการแก้ปัญหา เราดูว่าเขาทำอะไร ก็ดูเขาเป็นแบบอย่างแล้ว
 เราทำตามแบบเขา
- นร 7 เราดูสิ่งที่ดีของเขา
 ครุ แบบอย่างนี้ ต้องมีทัศนคติอะไรบางอย่างดีอะไรทำอะไรใหม่
 นร 7 ก็ดูว่ามีหนังสือเล่มหนึ่ง กล่าวถึงการใช้เวลา มันก็เป็นอย่างที่ดีใช่ไหมว่า
 มันเป็นอย่างไร ทำอย่างไร เราก็ดูว่าได้ไหม อย่างนั้นได้ไหม แล้วเราก็
 ทำตามหนังสือได้ เช่นเปิดมาจบ 1 ก็ตั้งใจให้เป็นอย่างนั้น แล้วต้องทำ
 อย่างนั้น อ่านหนังสือวันละเท่าไร ตั้งเวลา อย่างนี้ได้ไหม
 นร 4 ถ้าก็ดูว่าเรียนรู มันต้องทำได้ ถ้าใจอยากทำจริงมันต้องทำได้ ถ้าใจไม่ทำ
 มันก็ทำไม่ได้ เกี่ยวกับใจด้วย
- นร 3 เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม บางทีในยามมีแค่เสียง อะไรก็อะไรก็ไม่รู้ ไม่มีสมาธิ
 เลย อยากเรียน ตั้งใจจริงกะหนึ่งคือ ไม่มีเสียงสักนิด อย่าให้มีนะ วากออก
 มาเลย เมื่อวานออกส่าจะทำกรบ้าน หนูว่ามีเสียงโคอย่างเคียวนะคือวิบูล
 นร 4 นั้นแสดงว่าบางครั้งคนเราทำอะไรก็ใช้อารมณ์เป็นที่ตั้ง จึงทำให้เกิดผลเสีย
 ก็นั้นเราควรจะใช้สติเขาช่วยไปมากขึ้น
- ครุ นร 2 มีความคิดเห็นอย่างไร
 นร 2 หนูคิดว่าเพื่อน ๆ ทุกคนที่พูดมาก็มีความคิดที่ดี แต่เรื่องของความซึ้งเกี่ยวกับ
 มันเป็นเรื่องที่คิดความหมายเรา ก็ว่ามันอยู่ที่ว่าเรากองพยายามอย่าไปเพิ่ม
 ปริมาณของความซึ้งใจใหม่มากขึ้น และจะคงหาทางลดไหนลดลง ซึ่งวิธี
 ลดก็มีหลายอย่าง ๆ ตามที่เพื่อน ๆ ได้พูดมา แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจิตใจของเรา
 เป็นสำคัญ
- ครุ ให้นักเรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นนั้น กรุณาเป็นแนวความคิดที่เข้าที่เข้าทาง
 เพียงแต่คัดเท่านั้นนะ ต้องพยายามทำให้สำเร็จด้วยกำลังใจของเราเป็นสำคัญ
 เอาละ หมดเวลาพอดี กรุณาวางนัยนักเรียนจะค้นพบตัวเองมากขึ้น และ
 ชั่วโมงหน้าพบกันนะคะ

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกนกวลี เสริมพงศ์ สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตจากคณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2519 (คณิตศาสตร์-ฟิสิกส์) เข้าศึกษาต่อใน
 คณะครุศาสตร์ ระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ภาควิชา
 จิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2520 ขณะนี้รับราชการ
 ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 ที่โรงเรียนสาธิตนำร่อง กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย